

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Prosæ Tomus ...

Conti, Giovanni Battista

Rom, 1704

Prosa IV. Archangeli Michaelis præconium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69458](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69458)

PROSA QUARTA.

Archangeli Michaelis præconium.

I qua lux unquam per
 ambitum ad nos anni
 labentis revertitur,
 quam ex Catholicæ
 Religionis fastis jam-
 pridem sacram; colen-
 dam nobis utilitas, at-
 que pietas perinde moneant, ea sanè
 est, Auditores, magno dedita Michae-
 li dies. Nam quis & sui, & Dei vel o-
 scitanter negligens extremis, maximis-
 que periculis non fortunarum, non fa-
 miliæ, non domus, at unius, cui ea
 subservire omnia par est, animæ exi-
 tium trahentibus; indormiat usque a-
 deo, ut nihil se tegere opportunissimis
 illius auspiciis laboret, cujus potestas
 idcirco amabilis, atque amanda nobis
 semper fuerit, quòd umbrarum Re-
 gno invisa fuit semper, ac semper in-
 fensa? Is nempe est, ut verbo comple-
 ctar, cælestium Legionum Ductor,
 atque Princeps Michael. Hunc, hunc
 infaustissimum hostibus nostris ho-
 stem

stem tantum profectò nos oportet amemus, quantum hostes ipsos nostros nostra intersit odisse. Sed quid ille in deterrimos demones sui Conditoris perduelles, nostrique generis adversarios valeat, noverimus planè, si novimus, quantum olim valuerit.

Meministis prælium, quod in cælo sub ipsa rerum initia funestissimè exarsit, omnium discordiarum primordium, flammaram omnium semen, furiarum, ac furialis tartari tyrocinium? Anteibat seditiosam turbam Lucifer, bellator utique potentissimus, nisi quòd cui bellum intendebatur, Deus erat. At nefarii certaminis causas superbia fecerat, quòd qui se nobilissimum sciret conditum, erga conditorem ipsum detrectabat obsequia; visus sibi, non sat magnus futurus, si minor uno illo (quem vel unum omnibus & magnis majorem, & bonis meliorem unicè optimum, maximumque necesse sit esse, vel nullum); se ipse demum ad parendi, serviendique leges demitteret. Hinc prima mali labes: hinc pugnae feralis occasio, in qua illud præsertim omni morte, omnique

stra-

strage horribilius, quòd mors nulla, nulla strages contigerit, siquidem immortales hostes compulit Deus inmansurum semper exitium, in mortem penitus immortalem.

Jam verò quem Deus exercituum tantæ Militiæ Signiferum, atque Ducem præfecit, ut eo detrudente lethalis in profundum pestis abiret, & cælum denique levaretur? Michael scilicet eo pollens Deo, à quo Dux constitutus, ipse in tantum prælium advolavit primus, ipse Draconem exegit, atque vicit, ipse (penè dixerim) cælo dedit, ut cælum esset. Quis (inquit) ut Deus? Hæc aggredientis pugnam, & hostem velitatio; hæc & expugnantis pariter consummatio fuit. O verba, ò arma, ò fulmen, quo immane illud superbiæ caput percussum, & impulsum ad ima est; ut tartareum faceret itidem, & pateretur horrorem. Ruit interim in præceps suo cum capite numerosa pernicies, ac per immensa raptim elementa devolvitur, uno tandem infelix terræ penitioris ergastulo concludenda.

Verùm ut ab his orationem portentis

tis avertam, quæ vel obiter, cursim-
 que prospicere instar inferorum sit, ad
 nostrum continuò triumphatorem re-
 gredior. Deo pugnavit olim, & vicit
 Michael; deinceps pugnare nobis per-
 git, & vincere; quando benignissimus
 erga nos Deus ad eò nostram victoriam,
 ac suam æquè curare visus est, ut cui
 demandaverat Præliatori suum cum
 rebeli dæmone prælium, demanda-
 tum voluerit & nostrum; & ad suæ in
 nos charitatis ingenium sat firmam sa-
 luti nostræ tutelam daturus non alio,
 quàm suomet Duce fulciri nos defen-
 dique contra communem inimicum,
 sanciverit. Quoniam verò ea su-
 perni cujusque præsidii natura est,
 ut tunc tibi plus possit, cum ipsemet
 illud tibi plus posse superna quadam
 fiducia speraveris; *protector namque fidei*
Deus (Cypriani sententiam loquor)
tantum dat servis suis credentibus, quan-
rum se capere credit qui sumit: Libeat
 proinde ad nostram magis fiduciam
 excitandam tanti propugnatoris nostri
 Michaelis virtutem, & strenuam opem
 magis, magisque recolere: Hanc vide-
 licet ultrò nobis restantur tot debel-
 lata

m. lata feliciter prælia, tot in tranquillum
ad gentes receptæ, tot communitæ Civi-
re. tates, tot propugnacula propugnata,
icit & parta, tot regibus, regnisque si-
per. mul securitas: quid plura? Fas co-
nus njectare omnia ex hoc uno: Princeps,
m, atque Imperator Michael illi militiæ,
cui illisque militibus præsidet, quibus nul-
am lius ærumnæ, nulliusque laboris est
da. tueri provincias, ac nationes; perduel-
e in lium myriadas, totosque exercitus (jus-
sa. serit modò Deus) una confestim clade
o, disperdere, uno difflare spiritu; nec
en. non cælestes portare orbis, rotare sy-
n. dera; elementorum, mundique vicif-
su. situdines certo rerum concurrentium;
st, & recurrentium nexu, atque nume-
ret. ro, atque ordine temperare.

am Cum autē tantopere validus ad tar-
dei tari excidium, hominūq; subsidium sit
(r) Michael, quàm porro, & ipsis se facilem
an. hominibus probat! Quid (rogo) illud
eat est causæ, quod tam sæpe in castris,
am in arcibus, in urbibus tot aras poni, sa-
stri cella tot extrui, tot templa consecrari
em ad honorificam sui memoriam decer-
de. nat? Non ne argumento est, quàm
el. multiplices sui in nos patrocinii,
quàm

quàm frequentes opportunitates parare sibi apud nos ipsos ipse studeat, gestiatque? Novimus, quibus rerum prodigiis insigne (ut alia transeam) apud Sipontinos templum Deo dicandum in sui, & legionum suarum honorem statuerit. Aberraverat à reliquo grege Gargani cujusdam taurus; diùque acquisitus postremò ad speluncae ostium deprehenditur: sic deprehensum sagittarius, qui in procinctu fortè tunc aderat, exterrere jactis telis, ac turbare illicò aggressus est. Et quandoquidem aliò collimare eos jactus voluistis cælites, depulsa per mirabilem vim sagitta in ipsum est sagitarium reversa. Omnibus, quotquot aderant, non levem ea res pavorem iniecit; jamque ad speluncae vestibulum pedem inferre, per omnes vulgò Apulos esse Religio cæperat; donec Sipontini portentum ad Antistitem detulerunt, ut si qua subinde ratione daretur, ejus sensum divinitùs acciperet, & expromeret. Ne vos pluribus morer, indicto supplicationum ritu consultum, imploratumque cælum, de portento Antistitem, ac per Antistitem Cives om-

nes

nes edocuit. Adfuit enim extemplo Michael, ejusque loci suis sub auspiciis celebritatem futuram, eaque celebritate solemnem Dei cultum frequentandum, & piam sui, necnon omnium Angelorum recordationem instaurandam prædixit, ac præcepit. Augustissime Princeps Angelicæ Reipublicæ, & gentis humanæ propugnator amantissime quàm sedulò nobis, quàm amanter patrocineris, vel hinc satis exploratum habemus, quòd dum nostra deposcis obsequia, tua nobis debere patrocinia velis: quod tamen sic velis, non tam consequeris, ut patrocinia nobis tua, quàm ut nostra tibi obsequia debeantur.

Jam quod ad nos attinet, videamus etiam, atque etiam Auditores, enitmurque per Deum immortalem, si quidquid è re nostra potissimum est, ut decet, atque oportet, prosequimur; enitmur nostras tenebrarum principibus voluntates, animosque totos adeò vehementer, & constanter opponere, ut veneremur præcipuè quem illi præcipuè metuunt; atque impensè quem illi oderunt, amemus: maneatque id cer-

certum, tunc nobis minimè nocituros, minimèque formidandos Inferorum astus, & vires, cum inde nobis spes, atque sospitas, unde illis formido, atque clades.

PROSA QUINTA.

De Beata Virgine ab Angelo salutata.

ORATIO.

Inter pias divini Numinis, aut cælestium Heroum memorias, quas nobis sua se vertiginè circumvolvens annus quotannis reducit Auditores ornatiſſimi, illa cum primis eſſe videtur ſolemnis, qua Nazarenam Virginem ab Angelo ſalutatam recolimus. Una, eademque dies huiusmodi ſacra mysterio, triplici commendatur miraculo; ſcilicet & Virginis ſuo Deum excipientis in utero; & Dei humanam in utero Virgineo induentis naturam; & naturæ demum humanæ ad intimam cum